

rundt omkring. Det er jo nemlig Forholdet i mange Tilfælde, at den mest kapitalstærke næringsdrivende udvider sin Forretning paa den Maade, at han driver Næring uden for sin Opholdskommune og ved en Masseomsætning søger at tilrive sig en stor Del af Søgningen paa det paagældende Sted, hvilket fører til, at Konkurrencen bliver overordentlig vanskelig for den stedlige og mindre kapitalstærke næringsdrivende, især, naar han samtidig bærer en større Skattebyrde end hin. Paa disse Forhold har man i en Kæffe af Aar søgt at raade Bod gennem de Forsøg, som ere gjorte paa Tilvejebringelsen af en mellemkommunal Beskatningslov, altsaa en Lov, ifølge hvilken det nugældende Forhold, hvorefter kun Opholdskommunen oppebærer Skatterne, blev forandret der hen, at fremtidig ogsaa Næringskommunen under den ene eller den anden Form skulde have Indtægt af den paagældende Nærings Udbytte. Om nu dette skulde ske i den Form, at den Kommune, i hvilken vedkommende har sit Ophold, skulde afgive af den oppebaarne Skat en Del af den eller de paagældende Næringskommuner, eller om det skulde ske gennem en særlig Opdrævning fra de sidstes Side, det har været Genstand, og jeg kan vel sige er endnu Genstand for stor Meningsforskel. Men det er sikkert, at overalt har man i en længere Mærtsætte set hen til Tilvejebringelsen af en saadan mellemkommunal Skattelov som det, der kunde raade Bod paa de bestaaende Tilstande, som man ikke synes ere holdbare. Jeg erindrer, at da jeg stillede mig til Valg i 1892, var det første Spørgsmaal, der blev rettet til mig, dette, om jeg vilde arbejde for Tilvejebringelse af en mellemkommunal Beskatningslov; det var det, man forhaabningsfuldt saa hen til, og det var saaledes mange andre Steder. Jeg maa imidlertid tilføje, at det den Gang ikke var fastslaaet, paa hvilket af de to af mig nævnte Grundlag en saadan Skattelov tænktes tilvejebragt, men i samme Aar fremsattes et Lovforslag i den Retning fra den højtrædende Regerings Side, og det blev da efter en meget stærk Modstand fra en enkelt ret talrig Gruppe her i Tinget, sluttelig vedtaget, at det Grundlag, som af Regeringen var foreslaaet, nemlig Opholdskommunens udelukkende Ret til at oppebære Staten med Forpligtelse til deraf at afgive

en vis begrænset Del til Næringskommunen, skulde blive det gældende. Vi kom imidlertid ikke til Lovens Vedtagelse her i Tinget det Aar; først det næste Aar lykkedes det, og den hviler nu i det høje Landstings Udvalg. Det forekommer mig, at man med Bestemthed har kunnet spore, hvorledes den Begejstring, som oprindeligt var til Stede for denne Lov, og den Tillid, som man nærrede til de Forhold, som skulde blive tilvejebragte gennem denne Lov, har været Genstand for en ret paafaldende Afkøling i de senere Aar, ganske særlig kan det eftervises netop fra den Tid, da man valgte det Grundlag for denne Skattefordeling, som det her i Tinget i Fjor vedtagne Lovforslag hviler paa. Man har gjort sig fuldt Rede for, at der ikke ud af denne Skattelovs mellemkommunale Skattefordeling fremkommer nogen Fordel for samtlige Kommuner tilsammen tagne. Efter Lovens vil der komme det samme Beløb ind som efter den bestaaende Lovgivning, men der vil blive et Tab for enkelte Kommuner, og der vil blive en Gevinst for andre. Der er nogle Kommuner, som mene forud at kunne udregne et Tab, særlig de Kommuner, der ligge i Omegnen af Hovedstaden; der er maaste enkelte andre, der udregne sig en Gevinst, men i det store og hele turde det staa temmelig uklart og ubestemt, hvorvidt de forskellige Kommuner ved denne Reform ville faa en Gevinst eller ville faa et Tab, man kan ikke saaledes forudse det, men det, man ved, er som sagt, at de alle tilsammen tagne ingen Fordel ville faa. Noget faa de dog, nemlig et meget betydeligt Arbejde og Bryderi med Lovens Gennemførelse, og de Kommuner, som ville lide Nedgang i deres Indtægter som Følge af denne Skattelov, ville til denne Sluffelse yderligere kunne føje det betydelige Arbejde, og de andre, som faa nogen Gevinst, ville jo faa dette Arbejde foruden det Arbejde, de have nu, hvad der vistnok vil forringe deres Tilfredshed noget ved at have faaet deres Nummer ud i dette mellemkommunale Lotteri. Der vil jo være rigelig Anledning til at faa Uenighed og Kævlert mellem Opholdskommune og Næringskommune i Genhold til en saadan Lov, hvor Opholdskommunen har alle Pengene og gerne vil beholde saa mange som muligt af dem, medens de andelsberettigede Kommuner inden for de af Lovens